

POBLE

REVISTA D'INFORMACIÓ LOCAL

SARRIA-PONT MAJOR

19 N.º 20 NOVEMBRE 1981

ASSOCIACIÓ DE
VEÏNS SARRIÀ

ASSOCIACIÓ DE
VEÏNS SARRIÀ
DE DALT

PATRONAT PA-
RES DE FAMILIA
C.F. SARRIÀ

ASSOCIACIÓ DE
VEÏNS SARRIÀ-
RASA

U.E.S.

ASSOCIACIÓ DE
VEÏNS PLA DE
L'HORTA

CENTRE PARRO-
QUIAL

TREBALLAR PER UNA COMUNITAT PLURAL, SEMPRE ÉS DIFICIL, PERÒ SORTOSAMENT AQUEST NOSTRE POBLE DE SARRIÀ, ÉS UNA EXCEL·LENT I ENCORATJADORA EXCEPCIÓ DE VEÏNS QUE SERVEIXEN AMB IL·LUSIÓ I TREBALL ELS INTERESSOS DE TOTS.

J.M. Casero a "Poble" - setembre 80

Comercial PUJOL FOTOCÒPIES

*PRODUCTES de NETEJA

*PINTURES MARINES

i per a **DECORACIÓ**

*ESPECIALITAT en
PINTURES ANTIÒXID

tel. 21.56.12

Germans Ensesa n°7
SARRIA DE TER

A més d'Auto-Escola, els ofereix

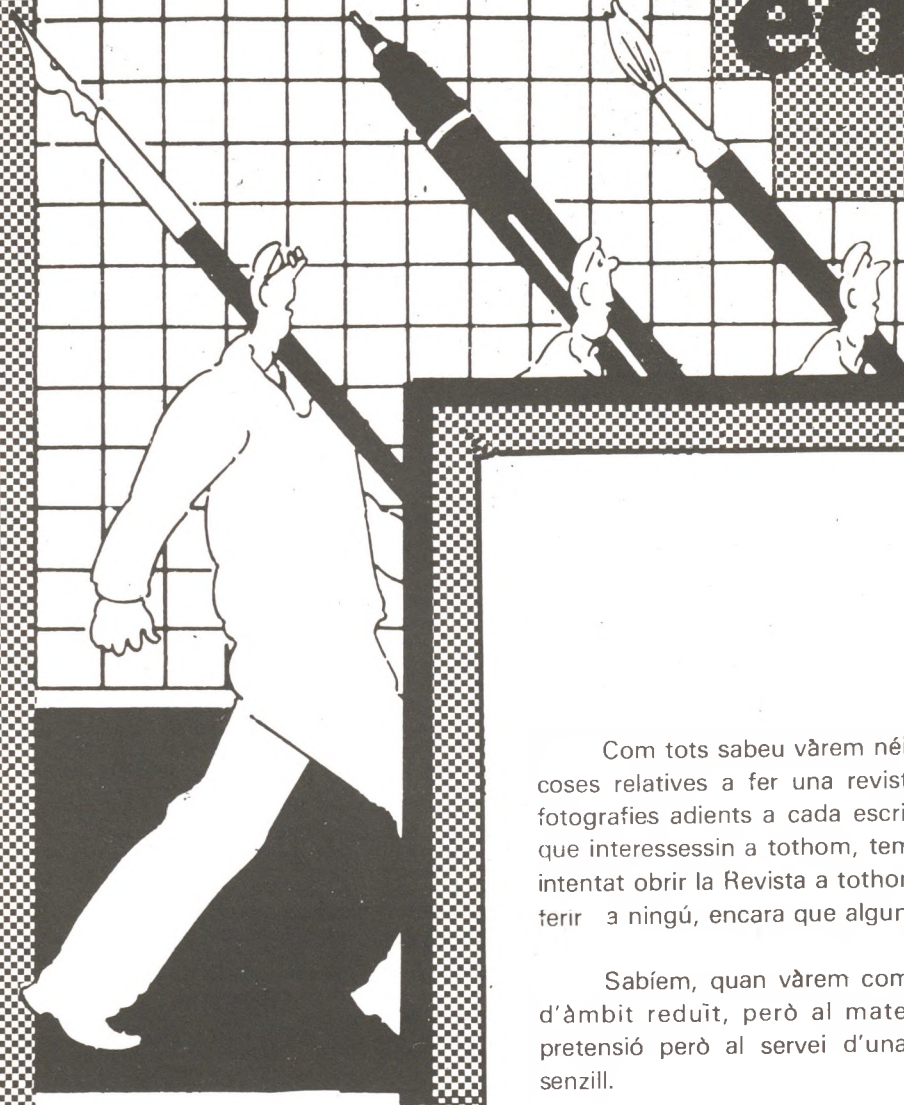
TALLER DE REPARACIÓ

per a tota classe d'Automòbils

Major, 11 - Tel. 21 52 12
Ctra. Sarria de Dalt, s/n. - Tel. 20 56 97

SARRIA DE TER

editorial

Com tots sabeu vàrem néixer farà aviat dos anys. Hem après moltes coses relatives a fer una revista. Hem après a compondre, a buscar les fotografies adients a cada escrit i reportatge, hem intentat buscar temes que interessessin a tothom, temes de coses sèries i d'altres no tant. Hem intentat obrir la Revista a tothom i per a tothom, i també hem intentat no ferir a ningú, encara que algunes persones no ho creguin.

Sabiem, quan vàrem començar, que fer una revista com la nostra, d'àmbit reduït, però al mateix temps molt dispers, sense ànim de pretensió però al servei d'una única idea —fer poble—, no era treball senzill.

Pensàvem que aquesta eina, la revista i aquesta idea, —fer poble—, serien utilitzades i assumides per la majoria dels nostres conveïns i Entitats.

Els primers resultats creiem que són esperançadors, però no n'estem contents. Aspirarem a més, a què siguin realment satisfactoris.

És necessari que totes les Entitats es facin seva la Revista, que no sigui només una participació en una publicació que els hi ofereix unes planes cada mes, sinó una participació que els preocupi i en la qual, a part de tenir-hi drets, també hi tinguin obligacions.

El mateix que hem dit per a les Entitats, es pot aplicar als socis de les mateixes. No es pot anar pel món queixant-nos del que no ens agrada; s'han d'aportar solucions i suggerències.

Si us pareu a pensar el treball que comporta que cada mes us arribi la Revista a les mans i que segueixi mantenint una línia d'interès, per anar comprenent i coneixent què fan uns i què pensen els altres, entendreu el perquè demanem col·laboració.

EL PAS DEL TEMPS, ENSENYA, PERÒ TAMBÉ DESGASTA.

DIRECCIÓ

Consell d'Edició

REDACCIÓ

Narcís Casassa
Fidel Rincón
Narcís Baix
Josep Cros
Quim Rodríguez
Nicolau Pichardo
Josep Bou
Assumpció Vila
Joan Pallas
Josep Brugada
Raimunda Coll
Matiés Martí

EDITEN

Unió Esportiva Sarrià
A.V. Pla de l'Horta
A.V. Sarrià de Dalt
A.V. Sarrià de Ter
A.V. Pont Major
Consell Municipal de Sarrià

COORDINACIÓ

Guillem Ramos i Cata

IMPRESSIÓ

Impremta Pagès
Tipografia-Offset
Tel. 42 01 07 - Anglès
Diposit Legal: Gi. n.º 2-1980

La Revista POBLE aténex a totes les Entitats, tant socials com comercials, llur col·laboració. No es fa responsable de les opinions dels seus col·laboradors.

Informe

21 de Noviembre de 1981.

Sr. D. JUAN AYMERICH VIÑALS.
Representante del "GRUP FAULA"

Teniendo conocimiento la Junta Rectora del Centre Parroquial, que el Grup Faula y al parecer otras personas no integradas en dicho Grupo tienen libre acceso al escenario de este Centre, hemos tomado la decisión de cambiar la cerradura de la puerta exterior del escenario, con el fin de que ninguna otra persona o entidad ajena al Centre pueda hacer uso de las instalaciones del mismo, si no ha sido debidamente autorizada por esta Junta Rectora.

Lo que comunicamos para su conocimiento y efectos.

ALIPIO SANCHEZ
Presidente

FEDERICO RAMOS
Secretario.

Sr. ALIPIO SANCHEZ SANTOS
Presidente del "CENTRE PARROQUIAL"

22 de Novembre de 1981.

Senyor:

En carta de 21 de novembre hem rebut notificació del Centre en la qual ens comunica haver canviat el pany de la porta de l'escenari. Davant d'aquest fet consumat, sense avís previ, pels arguments exposats, hem de fer les següents objeccions:

1. — Que amb la nostra clau no ha entrat cap persona aliena a Faula, excepte les dels grups participants a la Mostra (i sols durant la Mostra).
2. — Que el canvi de pany, sense haver avisat prèviament ens sembla una mesura de força que ho entenem com tirar-nos fora.
3. — Que posem com a condició per iniciar qualsevol tipus de diàleg la devolució immediata del lliure accés a l'escenari del teatre.
4. — Aquest accés que reclamem, el considerem un legítim dret del Grup. Dret que ens correspon com a integrants del poble, col·lectiu impulsor de la construcció del Centre; i per l'activitat teatral que sempre hem portat a terme.

L'ús de l'escenari del Centre Parroquial de Sarrià de Dalt

Senyor Director de LOS SANTIagos:

Li agraïrem disposi ja publicació de la present carta al d'ari que vostè dirigeix:

El Grup Faula vol entrada lliure a l'escenari del Centre Parroquial de Sarrià de Dalt:

En totes les presentacions d'actes públics organitzats pel Centre Parroquial o en els que hi hagi col·laborat, hem pogut llegir en els seus pòrties o salutacions frases com aquesta: «Una vegada més el Centre Parroquial obre les portes de bat a bat». Doncs bé, el Centre Parroquial no sols no obre les portes de bat a bat, sinó que les hi canvia el pany, perquè la gent que hi ha treballat tota la vida fins i tot abans de fundar-se el Centre, no puguin entrar-hi.

El Grup Faula que és per Sarrià de Dalt l'únic grup realitzador de teatre i que sempre s'ha sentit seu l'escenari del Centre Parroquial, els «amos» de la casa li han tancat les portes sense explicació.

No volem dubtar de la bona voluntat del president ni de la seva junta, però a qui es deu aquesta mesura dràstica? En la ment de tots està qui és el protagonista.

Per el que no ho sàpiga dirim que el Centre Parroquial va ésser construït per tot el poble, amb el seu esforç personal aixecant materialment les parets totxo a totxo i amb l'aportació dinerària d'un gran nombre de fel·grosos.

D'això fa només nou anys i en canvi, a on són ara tota aquella gent? Ja us ho direm, han estat escombrats perquè feien ombra al protagonista.

Per nosaltres ja no hi ha sorpreses en aquesta manra de procedir perquè ja ens n'hem vist de totes, però el que no podem comprendre de cap manera, és com es pot tolerar aquest tipus de comportament. Sobre tot quan la missió d'aquesta persona és evangelitzar.

El Grup Faula és conscient amb tot el dret d'usar les instal·lacions del Centre Parroquial i exigeix no sols una explicació que difícilment serà satisfactòria, sinó que exigeix també la lliure entrada al seu lloc: l'escenari. Ben cordialment,

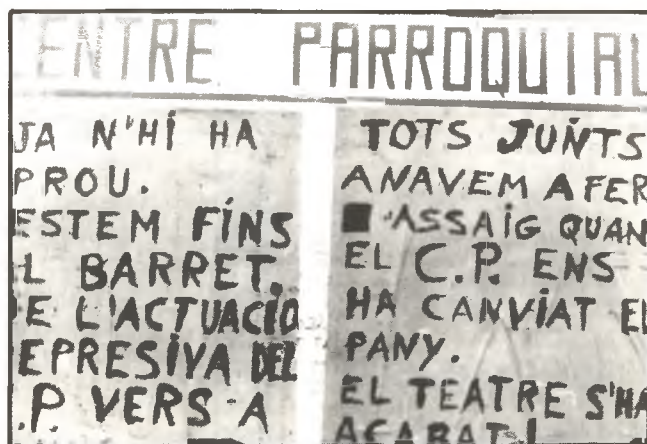
GRUP FAULA

SARRIA DE DALT

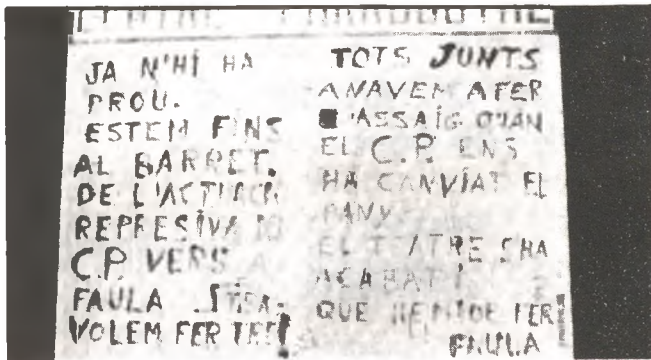
5. — El Centre Parroquial no és sols una Junta i un Consiliari, sinó quelcom per a integrar en una tasca cultural i cristiana comú a tota una comunitat parroquial. Nosaltres ens considerem integrats a aquesta idea de Centre.
6. — Ens creiem amb tants drets sobre el Centre com el primer component de la Junta que vostè presideix.

Ben cordialment
GRUP "FAULA"

JOAN AYMERICH VIÑALS

GRUP FAULA - CENTRE PARROQUIAL, UN CONFLICTE QUE VE DE LLUNY

Sarrià de Dalt el teatre no és ben vist per part del centre parroquial (Foto ueh)

Canvi de pany al teatre de Sarrià

Mn. Domènec: «La junta aneu a trobar la junta...»

Altre cop ha esclatat amb força un enfrontament entre institucions de Sarrià de Dalt que té a un costat al Centre Parroquial i a l'altre al Grup Faula.

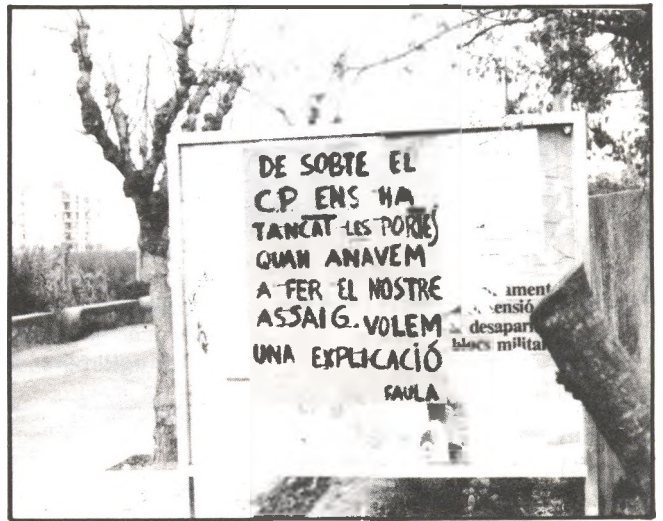
De cop, sense avisar i sense motius aparents, la Junta del Centre ha canviat el pany de la porta d'entrada a l'escenari que en els darrers anys ha estat utilitzat per Faula per als seus assaigs.

Després del canvi del pany hi va haver una trucada del President del Centre al representant de Faula fent-li saber el canvi i invitant al grup a parlar per a trobar una fórmula d'apropament que portarà a la lliure entrada a l'escenari. Al mateix temps li comunicava la tramesa d'una missiva que es pot llegir en aquestes planes.

"Faula" en una reunió que va tenir lloc al local dels muntanyers, va decidir posar com a condició per al diàleg, al que mai s'ha negat, la devolució del lliure accés a l'escenari; doncs forçar al diàleg amb una mesura de força tal, és tan humiliant que ni per l'activitat que ens uneix es pot acceptar. A més a més i davant la repetició del fet, es decidí començar una campanya informativa a tres nivells: pancartes en el poble, missives als diaris de Girona i un informe a "Poble". Al final s'acordà la tramesa d'una carta de resposta al Centre, que també reproduïm.

No estem d'acord amb el fet de què el Centre sigui tan sols una Junta i un Consiliari, però això no és obstacle per a deixar de sentir-nos integrats en el Centre. Pensen tenir tants drets a usar-lo com el primer de tots, i estem disposats a provocar amb diferents actituds un canvi en la seva orientació que porti a la entitat a aglutinar sota un sentit cristià

voluntats culturals i recreatives de tot el col·lectiu que forma la parròquia. No anem contra el Centre i la prova és que hi hem celebrat les dues últimes "Mostres", malgrat les discrepàncies amb l'estament dirigent. Pactant i dialogant hem desenvolupat la nostra tasca en un lloc on, per sobre de la propietat jurídica, és del poble que el va fer. Reconeixem que la Junta pot disposar normatives bàsiques per a l'ús i control sense anteposar-hi, per això, mesures coactives. Estem preparats pel diàleg, però, primer volem la clau d'accés a l'escenari.

Estem convençuts que les causes d'aquest conflicte tenen unes arrels fora dels motius dits per la Junta del Centre, però si ens centrem en els seus arguments, hem de refusar-los ja que alguns no són veritat: amb la nostra clau ningú alié a Faula ha entrat a l'escenari, i els altres són fal·làcies que porten confusió a la gent: l'escenari està brut, d'acord, però no és només Faula qui el fa servir. Nosaltres el vàrem netejar a fons l'última primavera i vàrem pintar el marc i el terra de l'escenari. I de tant en tant escorbem. Per altre costat, i parlant de neteja, a veure quan la Junta del Centre es decideix fer-ho a la plaça del poble que usa com a magatzem i altres serveis.

Per què crear aquest conflicte ara que estàvem en una situació pacífica? Per què ara que es podria el vell conflicte entre el Centre i les altres entitats de Sarrià? Per què s'ha acabat tan aviat la tan dita bona voluntat del nou President i la seva Junta? Qui va decidir veritablement el canvi de pany? Qui hi gaudeix amb aquesta tensió? Què ha fet Faula al Centre que no estigués bé? Quins interessos defensa la Junta Rectora? Qui comanda el Centre?.

"GRUP FAULA"
Sarrià de Dalt.

Consell Municipal

EXTRACTE DE LES RESOLUCIONS ADOPTADES PEL CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ DE TER, EN SESSIÒ PLENÀRIA CELEBRADA EL DIA 23 D'OCTUBRE DE 1981, AL LOCAL DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE LA RASA.

President

Sr. Joaquim Rodríguez

Consellers

Sr. Joan Vila
Sr. Maties Martí.
Sr. Ernest Mach
Sr. Lluís Vendrell
Sr. Joan Casassa

Secretari pd.

Sra. Raimunda Coll

— S'aprova l'acta de la sessió anterior de data 2-X-81.

— S'aprova el calendari de treball a efectuar per la brigada municipal.

— S'aprova encarregar als serveis tècnics municipals un estudi de pas peatonal subterrani sota l'Autovia.

— S'acorda demanar als serveis tècnics municipals un pressupost per l'arranjament del carrer Francesc Cambó amb aglomerat asfàltic.

— S'acorda demanar l'arranjament amb aglomerat del circuit de l'autobús.

— S'aprova els pressupostos de materials per les obres a efectuar per la brigada municipal.

— Es dona informació referent a llicències de venda ambulants, a les obres d'urbanització i de la comissió de cultura.

NOTA:

El text complert de l'acta pot ésser consultat en el tauló d'anuncis i edictes del Consell Municipal de Sarrià de Ter.

REFERENT AL "RECALL LITERARI DE SARRIÀ 80-81"

A vegades hom pensa que s'ha expressat correctament i que tothom, sobretot els interessats, han quedat prou assabentats de les coses; però no és així, sempre queden llacunes o falses interpretacions. Deixeu-me, una vegada més, explicar els criteris que van moure aquestes dues primeres convocatòries de premis Literaris de Sarrià: Óbviament la importància per una població de garantir i promocionar el gust literari, expressiu i de comunicació, la Conselleria de Cultura establí unes bases ben generalitzades perquè hi tingués cabuda tota possibilitat. Així fou i així ens ha permès anar dilucidant el que pretenem institucionalitzar mitjançant uns jocs florals.

Aquests dos anys passats s'ha fet promoció a l'escola, als estudis mitjos i a nivell general. Necessitàvem un "jurat" flexible en la seva especialització i per això es comptà amb mestres, estudiants i professionals de la literatura, així com escriptors. No es podia exigir tema, format... així com tampoc oferíem grans "premis".

Val a dir que enguany hi surten ja unes bases treballades, tretes no solament de les experiències d'altres jocs, sinó que hi incorporem la idiosincràcia que hem observat. Per això serà més nostre i no té perquè ser per judici dels nostres grans valors literaris.

Ben atentament,

QUIM RODRÍGUEZ i VIDAL
President del Consell Municipal

ACTIVITATS CULTURALS

III CONCURS DE PESSEBRES — Sarrià de Ter, Nadal 1981

- 1.— Podreu apuntar-vos com a màxim fins el 23 de desembre, a les oficines Municipals de Sarrià de Ter. Cal especificar nom i cognoms, adreça i edat del participant.
- 2.— El jurat passarà a valorar cada pessebre el dissabte 26 de desembre, (el matí). Estara format per representants de la Comissió de Cultural i el Conseller de Cultura del Consell Municipal.
- 3.— Criteris de valoració:
 - 0) — Si és fet per una persona o un col·lectiu o entitat.
 - 1) — Originalitat i creativitat.
 - 2) — Treball de realització.
 - 3) — Nivel artístic.
- 4.— L'entrega de premis del concurs es verificarà el dia de Reis, 6 de gener del 1982, a les 12 h. del migdia, a la Casa de Cultura de Sarrià de Ter.

I.ª EXPOSICIO DE CHRISTMES I FIGURES DE PESSEBRE Sarria de Ter, Nadal 1981

- 1.— Format i tamany lliures.
- 2.— Termini de lliurament: 19 de desembre, a les oficines municipals de Sarrià de Ter.
- 3.— No hi ha límit d'edat, però s'haurà de concretar noms, cognoms i edat.
- 4.— Els treballs presentats hauran d'ésser inèdits.

S'EXPOSARAN A LA CASA DE CULTURA DE SARRIÀ.

Comissió de Cultura
CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ DE TER

Esperem poder presentar el proper mes de desembre —i en aquesta mateixa revista— la Convocàtoria del III CONCURS LITERARI, o bé si ho creu convenient el Jurat, poden ésser uns JOCS FLORALS populars. Farem pública doncs la llista de les persones que formen el Jurat, i també concretar les Bases, els premis i les categories.

Adhuc tinc de recordar que en l'edició d'enguany hi concurreren circumstàncies particularment difícils, ja que el Mes Cultural i els precedents varen significar per en Quim Rodríguez —Conseller de Cultura i President del Consell, alhora— un inusitat i feixuc treball de coordinació.

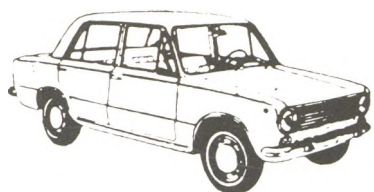
Tindrem en compte les teves consideracions, amic Josep Brugada, i les que puguin venir d'onsevulga. Entre tots plegats ho farem millor.

Cordialment,

MATIES MARTÍ
Conseller de Cultura

**electricitat i
mecànica de l'automòbil**

pont major

c. tenerife, 2 - telèfon 21 64 30
girona

perruqueria
ANGELA

àngela blàzquez i boya

plaça tomàs borau, n.º 4 baixos
telèfon 21 84 08 - pont major - girona

BB
Libreta de ahorro del
BANCO DE BILBAO
*¡un mayor
rendimiento!*
*¡una máxima
seguridad!*
servicio total

Libreta por el Banco de España con el nº 1984

BANCO DE BILBAO

1857

Pont Major

JOSEP M.ª BOIX i RISECH Tot un músic que sortí del Pont Major

Josep M.ª Boix, és un dels músics i compositors de sardanes més prolífic i important de Girona. Això molts ho saben, molts el coneixen i la majoria dels sardanistes hem ballat alguna de les seves sardanes, saltirones i joioses. Però el que potser molta gent no sap, és que aquest compositor va viure tota la seva infantesa i part de la seva joventut al barri del Pont Major i que foren les pubilles d'aquest carrer, qui, junt amb el Ter, net, capdalós i bonic en aquella època, inspiraren algunes de les seves primeres sardanes.

Si bé Josep M.ª Boix va néixer a Torroella de Montgrí, el 23 de març de 1908, al cap de dos o tres anys, entre el 1912 o el 1913 més concretament, la família Boix es traslladà al Barri del Pont Major, establint-se al n.º 55, al costat de la placeta. Allà treballà durant molts anys de sabater el seu pare. La família Boix estava composta pels pares, dues nenes, la Maria i l'Àngels i dos nens, en Quimet i en Josep M.^a.

El nostre compositor feu els seus primers estudis al barri i molt aviat ingressà al cor parroquial, dirigit llavors pel conegut poeta, fill també del barri, Mn. Camil Geis. En aquest cor fou on en Josep M.ª Boix va descobrir la seva vocació musical i molt aviat inicià els seus estudis en aquest camp, primer amb el mestre Joaquim Vidal i més endavant estudià Harmonia amb el mestre Francesc Civil. Finalment completà els seus estudis musicals amb el mestre i compositor Enric Morera.

A l'edat de 14 anys era un apassionat de la música. Al 1922 va entrar a formar part d'una orquestra de tercera categoria, de Cassà de la Selva; a l'any 1925 ingressà a la Cobla-orquestra "Art Gironí" i a l'any següent, juntament amb el músic Joan Baró, va fundar la popular Cobla GIRONA, en la qual hi interpretava el primer tible.

La seva primera sardana fou "GIRONINA" composta a l'edat de 15 anys. Després vingueren,

"NINETES DEL PONT MAJOR", "AIRES DEL TER", i més endavant "FLOR SELVATANA".

Als 24 anys va contraure matrimoni i se'n anà a viure a Girona, d'on no en marxarà mai més, romandrà a la ciutat dels rius i no acceptarà cap de les ofertes que se li fan i que l'obligarien a sortir de casa nostra. Senzill, amable amb tothom, seguirà composant sardanes fins el mes de juny de l'any passat. A finals d'aquest mes finirà, després de tota una vida dedicada intensament a la sardana i al món de la música en general.

D'altres composicions sardanístiques a remarcar són: "FRANCESCA", "BELLA I GENTIL", "MARIA MERCÈ", "CANTÚRIES", "REVOLTOSA", "FLORS I RIALLES", "REBROLLS DE PRIMAVERA", "BISAURA", "MARIAGNA", "TRIOMFADORA", "LA PRIMERA OCASIÓ", "RENAIXENÇA", "SERRALLONGA", "MONTBUI", "LA MÉS BONICA", "LA FONT RIALLERA", "FLOR AL VENT", "LA FONT DE LA VACA", "EN JAUME I L'ÀNGEL" "L'ALBERT I LA DOLORS", "CONSTÀNCIA", "JOAQUIMA I MARTA" i moltes altres més, fins a superar en molt la xifra de 400 sardanes.

A més de la sardana, són conegudes les seves composicions per a orquestra simfònica: Concert en Do, FESTA EN TAFFALA, UCRANIAN DANZAS, NICODEMUS, DANZAS HUNGARAS, num. 1, 2 i 3, SOMNI ORIENTAL...Quan el sorprengué la mort, estava preparant un concert que s'havia d'estrenar al Palau de la Música Catalana. Malauradament, aquesta magna peça de concert encara no ha estat estrenada.

El mestre Boix fou un gran coneixedor de la Cobla, instrument per instrument i les seves sardanes, balladores i saltirones, estan plenes d'un regust, moltes vegades empordanès, però caracteritzades per una dolça finura. Fou un gran compositor, encara no reconegut del tot, que per damunt de tot estimà la seva terra i la ciutat de Girona.

CARME GRAU

ENCARA SENSE VESTIDORS

Qualsevol persona que no sàpiga el què passa amb els vestidors o "casetes" del PONTENC, podria fàcilment pensar que la Junta Directiva no se'n preocupa, i que no té ganes d'arranjar aquest greu problema, que ha esdevingut molt més dramàtic quan a partir del setembre d'aquest any, les casetes foren enderrocades —i algú ho va ordenar— i els jugadors es veuen obligats a canviar-se a les escoles veïnes, sense que el lloc ni les instal·lacions siguin adequades.

El problema de les casetes ve de molt temps endarrera, quasi tant com el de l'electricitat per a il·luminar el camp, i poder entrenar amb unes condicions com a mínim decentes.

L'enllumenat del camp i això d'enllumenat ja és una exageració—ha estat demanat en moltíssimes ocasions, sense que s'hagi aconseguit res. S'ha fet un projecte, s'ha estudiat sobre el terreny per a on hauria de passar, s'han comptat uns pressupostos, però a l'hora de la veritat, res de res. Problemes tècnics, de potència de la línia, o d'altres, han estat impossibles de superar, tot esperant que es produís un dia el miracle de la construcció de les casetes noves, i amb elles, que es portés l'electricitat. M'agradaria que els socis baixessin un dia al vespre, qualsevol dimarts o dijous, i observessin les condicions en què els nostres jugadors fan l'entrenament, al compàs i al ritme del motor diessel que produeix l'electricitat, que de tant en tant no pot, afluixa una mica, baixa el votatge, i tots esperen si es para o continua. És increïble, aquesta és la veritat. L'enllumenat d'ara, l'únic que hi ha, i sembla que encara va per llarg, només serveix per a distingir a on hi han les tanques del camp, i amb una mica de sort, si no hi ha cap bombeta fosa, també ajuda per fer-se una idea d'allà on està clavada la porteria.

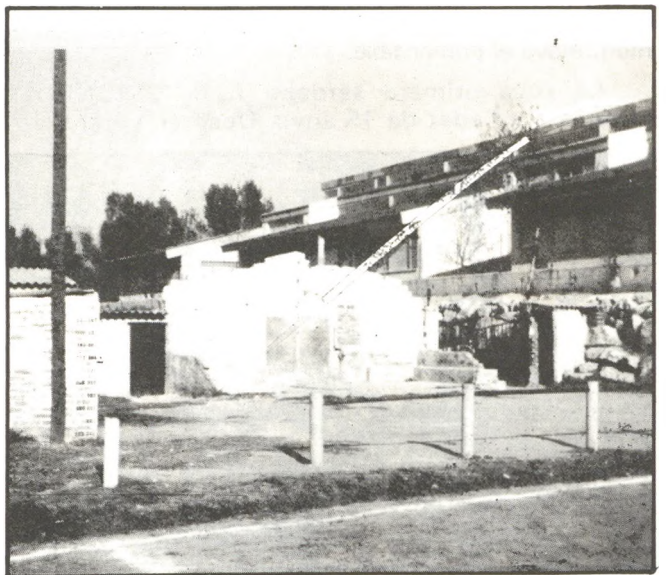
I no parlem dels vestidors, ara ja enderrocats, i a

on en més de dues ocasions, els equips que venien a jugar al Pont Major, no es volgueren canviar, degut a la ruïna de la teulada, amb esquerdes i el mal estat dels cairats, que un dia baixaren sols.

Plànols de vestidors, gestions a l'Ajuntament, també amb el Sr. Giralt, però no es podia fer res perquè no havia pres possessió del càrrec, gestions amb el Sr. Lloret, que encara ho era; noves passes cap a l'Ajuntament, trametre l'expedient a Barcelona, a la Catalana de Futbol, retorn de l'expedient a Girona, s'ha de modificar i incloure-ho tot com a camp de futbol nou; es fan les modificacions, l'Ajuntament ho torna a provar, es porta a la Federació, ja diran alguna cosa, es demana com està l'afer, l'Ajuntament diu que s'ha d'apretar al Sr. Giralt, es troba al Sr. Giralt: diu que s'ha d'apretar a l'Ajuntament. Es demana a la Federació Catalana: diu que els de Madrid fan transferències de tot, menys de calers, que no n'hi ha de moment. Es torna a insistir a la Federació Catalana: hi han eleccions, el President ha dimitit per a tornar-se a presentar, fins que no sàpiguen qui manara, no poden pas aventurar cap pronòstic. S'acaben les eleccions: surt elegit el Sr. Guasch, passen les setmanes, i res, igual que tres anys endarrera. Millor dit, pitjor que abans: abans, encara hi havien les casetes, que ara, ni això tenim.

La solució provisional d'emergència, consistent en que els equips es canviïn al centre d'E.G.B. sembla que durarà tota la present temporada. Ja se sap el que passa en aquest país, amb les solucions provisionals—per-sempre.

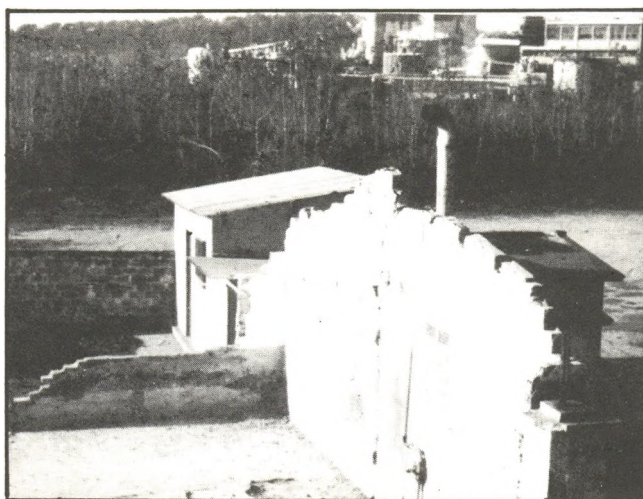
Mentre, l'Associació de Pares del Col·legi es queixa, les casetes continuen sense fer-se, i l'enllumenat del camp sembla de carbur. I els jugadors, sense lloc adient per canviar-se, ho han de fer en una de les aules del Col·legi, que al dia següent fan servir els alumnes. I ara, de cara a l'hivern, sense calefacció, i el que és més greu, sense aigua calenta a la dutxa, ja que el calentador elèctric té molt poca capacitat, i són vint-i-cinc persones les que s'han de posar sota l'aigua.

N'hi ha per riure de les declaracions que va fer el Sr. Guasch, quan va visitar el camp del PONTENC fa un any i mig, i va prometre solucions immediates per a les instal.lacions. De sortir al diari, amb les corresponents fotografies, sí que se'n va preocupar. De plegar de President, per tornar a ser elegit, també se'n va preocupar. Pero en canvi, els fets ens demostren que no es va preocupar de trobar les solucions immediates per a les instal.lacions del camp del PONTENC. I no sabem tampoc el temps que es tardarà.

I aquí hi té molt a dir també el delegat de Futbol a Girona, Sr. Giralt, i també la seva part l'Ajuntament. Per què es va deixant passar el temps, sense solucionar d'una vegada el problema d'electricitat, dels vestidors, i de l'aigua potable del camp de futbol, destarlatat i envellit?.

Soci n.º 75.

ES VA FENT QUELCOM AL PONT MAJOR

Serveixi aquest títol per a dir que no estic totalment d'acord amb el que es deia a l'últim "Contrapunt" de la revista POBLE, del passat mes d'Octubre, perquè com molt bé hauria de saber el que ho va escriure, es portaven a terme llavors unes quantes obres que han canviat força la fesomia dels carrers de la zona de la presó.

Potser el contrapuntador es va precipitar, i li varen mancar uns dies de paciència després de tants anys d'estar en males condicions, però crec que no n'hi havia per tant.

Val a dir que l'Ajuntament ens ha tingut abandonats durant molts anys, i ara hi està posant un xic de remei. Què més voldria jo, que poder esborrar totes les coses que com a mena de memorial de greuges, es presentaven sota la denominació de

"Problemes de tota mena al Pont Major". Ja em conformaria de tatxar-ne una cada setmana, que amb uns quants anys acabaríem amb tots!

L'Ajuntament està sobre el terreny amb les màquines, però de tant en tant han de deixar-ho tot, per anar a combatre a un altre front, i parar l'atac de l'enemic. Després, salvada la situació, torna la brigada cap a territoris més ben defensats, com ho són els de la presó.

El cert és que poc a poc, s'han anat pavimentant els carrers, s'ha indicat als propietaris que fessin les voreres o que tanquessin els solars, i tot el conjunt té un millor aspecte. Aviat podrem començar a veure com es cobreix la riera de Can Camaret, en el seu darrer tram, i també com es posa l'aigua potable al carrer Pont Major. També ens consta la ràpida i certera actuació del Consistori referent al nou bar que es volia obrir a la cantonada del corredor. L'Ajuntament sembla que ha comprat la casa, per a enderrocar-la i eixamplar l'entrada a les cases de darrera. Poden estar contents els veïns d'allà; i els que hi tenen el garatge, no ratllaran tan sovint el cotxe, ni quedaran bloquejats sense poder sortir de casa seva, com havia passat alguna vegada.

Potser, dins de tota aquesta actuació municipal al Pont Major, el que potser hi "cantarà" serà els coberts que s'estan fent davant l'entrada de la presó, per als cotxes dels funcionaris... a joc amb la barraca que hi ha damunt la vorera per guardar-hi un bon vehicle, que per la seva categoria, sens dubte es mereixeria un soplug més digne. Però és clar, que, com bé sabem, no es pot tenir tot en aquesta vida.

J.M.M.

CONTRAPUNTS

RÈTOLS.

Perquè al Pont Major hi ha un rètol que indica cap a Sarrià de Ter i a Sarrià no n'hi ha cap que assenyali cap el Pont Major?

— Com és que no s'hagi posat el rètol indicador del Camp d'Esports del Pont Major?

— Es que l'Ajuntament té por que la gent pugui veure el deplorable estat dels vestidors, propis d'un país del tercer món?

VORERES.—

Com es pot veure en la fotografia, cada vegada són més els propietaris que fan les pròpies voreres, abans de què ho faci la brigada d'obres de l'Ajuntament, a càrrec d'aquells.

Hi ha hagut més persones, però el dia que passàvem amb la màquina, vàrem tenir a tret a l'Albert Garanger fent les de casa seva, treballant de valent com sempre fa.

SECADA.—

Mai s'havia vist el riu Ter tan sec. Es pot anar a l'illa sense mullar-se. No baixa aigua pel costat del Pont Major, i es veu el llot i el fang del riu. De la fàbrica llisca avall una cosa espessa, fangosa, que mai ha estat aigua, uns dies d'un color, altres d'un altre. I planyo els pobles del Baix Empordà que, com a Verges, volen treure la seva futura aigua potable d'un riu tan contaminat i brut.

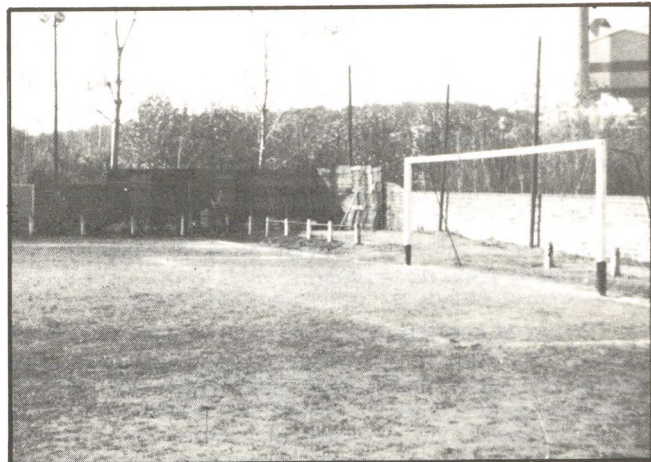
PARRACAIRE.—

L'Ajuntament li va donar llicència condicionant el seu funcionament, advertint-lo de tancar-li el local sense previ avís, però a l'hora de la veritat, el parracaire fa el que vol i més, i no passa res. Hi té vidres, hi té draps, hi té tot el que no hi podia tenir, i segueix l'establiment obert. Diu que li posen multes...

però va, i en un descampat, amb quatre tanques que ja s'han rebotat pel pes de la mateixa xatarra, hi bolca totes les desferres, amb unes portes que obren cap el carrer, obstaculitzant la vorera i arribant fins el carrer.

CAMP DE FUTBOL.—

Va venir fa dos mesos una màquina, i sense voler, va tocar un troç de paret, fent-la caure. Es va arranjar provisionalment, i al cap de poc el forat es feia més gros. Es va ampliar la tanca provisional uns metres més i segueix, per ara, en el mateix estat en què va quedar, esperant sens dubte que torni a caure un pany de paret més. Segurament ho deixen així per fer joc amb les casetes o vestidors enrunats, tal com es veu a la fotografia.

CARRER DELS TRES REIS.—

Va venir un dia una nivelladora, i amb unes quantes passades va deixar-ho en millors condicions de les que estava. Sembla que els habituals usuaris del camí, ho veiéren bé, però no varen pas preguntar al conductor qui ho havia de pagar alló, no fos cas que els hi toqués el rebre, i s'haguéssin de rascar la butxaca, que és una cosa personal que sempre fa mal.

MÉS VORERES.—

No us heu parat mai a pensar que bé que seria poder passar a peu per davant la fàbrica d'embotits, trepitjant una ampla, planera i confortable vorera, lluny del fangueix i de la "cuneta" d'ara, i amb un enllumenat decent a la nit?

Quants anys tardarem encara a veure-ho?

L'AJUNTAMENT, TREBALLA DE VALENT.—

Es pot veure amb el que ha fet a les darreres setmanes, pavimentant carrers a tort i a dret, i portant a terme una sèrie d'obres que eren necessàries.

Segons sembla, inclús s'eixamplarà el corredor, també conegut com a carrer Comerç. Com deiem al començament, l'Ajuntament, de moment, treballa de valent.

PISOS VERTS. —

Les obres del vial paral·lel a la carretera, davant de la Perruqueria de l'Àngela, duren una eternitat. Segons sembla, hi havia un compromís per part de l'empresa constructora dels pisos de fer-ho en el termini d'un mes, a comptar del setembre, i tot seguit continuar pels laterals dels Salesians i el començament del carrer Formentera. Sembla que va per llarg, i que s'haurà d'apretar fort a la constructora, sinó ens trobarem que faran tots els pisos, els vendran i fotaran el camp sense fer els acabats, deixant-ho tan desmanegat com puguin; deixant-ho:

- Sense llum als carrers.
- Sense responsabilitzar-se de les instal·lacions del gas.
- Sense pavimentar els carrers.
- Sense pavimentar els llocs reservats a aparcament.
- Sense regularitzar la venda de locals comercials com a garatges, havent els cotxes de passar per un bon

- tram de vorera per arribar al garatge comprat.
- Sense respectar els suposats jardins.
- Sense haver-s'hi mirat massa a l'hora de construir.
- Sense haver dit a l'hora de vendre, que els compradors es trobarien amb tants de problemes si anaven a viure al flament "Parque Residencial Pont Major".

CAVALCADA DE REIS 82. —

La Carme ja fa temps que hi està treballant, juntament amb la seva "patoleia" per a fer-ho més bé que el darrer any, i també amb els de Sarrià. Esperem que aquest any a més de rebre la subvenció, paguin totes les despeses. Ho celebrarem amb xampany!

CONTRAPUNT FINAL. —

Encara que els de Sarrià no ens hagin posat a la portada de la revista, perquè no som una Associació problemàtica, des d'aquestes ratlles els donem l'enhorabona per haver portat a terme l'enderrocament de la casa que sobrava al carrer Petit.

Angel Vidal i Roqueta

Ctra. Mas Prat - Tel. 42 83 74
SANT GREGORI (Girona)

INSTAL·LACIONS I REPARACIONS D'AIGUA, GAS, ELECTRICITAT I CALEFACCIÓ.

PORTERS ELECTRONICS * REGATGE PER ASPERSIÓ.

JOSEP PLA i OLIVERAS

Avda. de França, 125 - Tel. 21 33 29
SARRIÀ DE DALT (Girona)

C/. Pare Coll, 4
GIRONA (Sant Narcís)

Des de la plaça de l'Om

L'AMARGA TRISTESA DELS JOVES D'AVUI

Jo comprenc que els joves estiguin farts de tot. I, sobretot, que estiguin farts de ser explotats i de consumir un temps que no té futur. Passen els anys i cada dia les coses són i estan pitjor. Tenen la sensació que no fan res o que les coses que fan no serveixen per a res.

La droga? Se n'aprofiten els grans. La Discoteca? Se n'aprofiten els grans. La delinqüència? La provoquen els grans. L'esport? Se n'aprofiten els grans. Els partits i associacions? "Jo passo, titi". L'Església? Ui! Enterreu aquest cadàver!

El títol d'un film italià de fa uns anys, dóna la mesura de la situació actual de la joventut. Els joves, seduïts i abandonats, són l'expressió més punyent de la tristesa actual.

El treball que dignifica l'home? Quin treball? El que les multinacionals van negant cada dia a més milions de persones? La revolució? No ens feu riure! De quina revolució es tracta? La que els seguidors de Marx han adulterat? La que els seguidors del Crist han adulterat? O la que els seguidors de Mahoma, o de Buda, o de Krishna han adulterat?

La societat actual no té líders, no té recanvis. La societat actual no sap criticar perquè no pot criticar. La societat actual no té resposta a la pregunta: Que és el més important a la vida?

Als joves de barris i suburbis, que no els preguntin què és el més important a la vida. Ens diran: quina vida? La que vosaltres us heu fabricat a la vostra

imatge i semblança? La que vosaltres heu espatllat i ara dieu que som nosaltres els qui ho hem fet? La que vosaltres no us veieu amb cor d'arreglar i ara, cínicament, ens passeu el mort, dient que confieu en nosaltres, que nosaltres som l'esperança del futur?

Fa uns anys, els joves encenien cerilles en plena nit, i cridaven que volien ser lliures ara mateix, i deien que "nosaltres no som d'eixe món".

Ara s'han cansat de fer el ridícul. I diuen: "Mulleu-vos el cul vosaltres que ens amenceu amb poders fàctics o amb una segona guerra (o tercera; que ja hem perdut el compte)".

Els joves esperen. I ens diuen que, quan tinguem una alternativa vàlida, ja els avisarem. Que, mentre el centre d'interès sobre el qual gira el món, sigui el

"tenir", no comptem amb ells. Que, el dia que ens decidim a fer passar al davant de tot el "ser", potser llavors s'hi pensaran. I que no els empenyem més amb projectes de futur que són per explotar-los més. O que giren entorn de l'egoisme i l'autosatisfacció del projectista.

Per això els joves es tanquen en ells mateixos; busquen en la colla allò que no troben en la societat: algú que els estimi i que no els exploti.

Crec que els qui ens relacionem amb joves ens hauríem de plantejar molt seriosament aquestes qüestions.

QUIM PLA

Restaurant = Bar

PLATS TÍPICS DEL PAÍS

AUTOSERVEI MASSEGU

centra

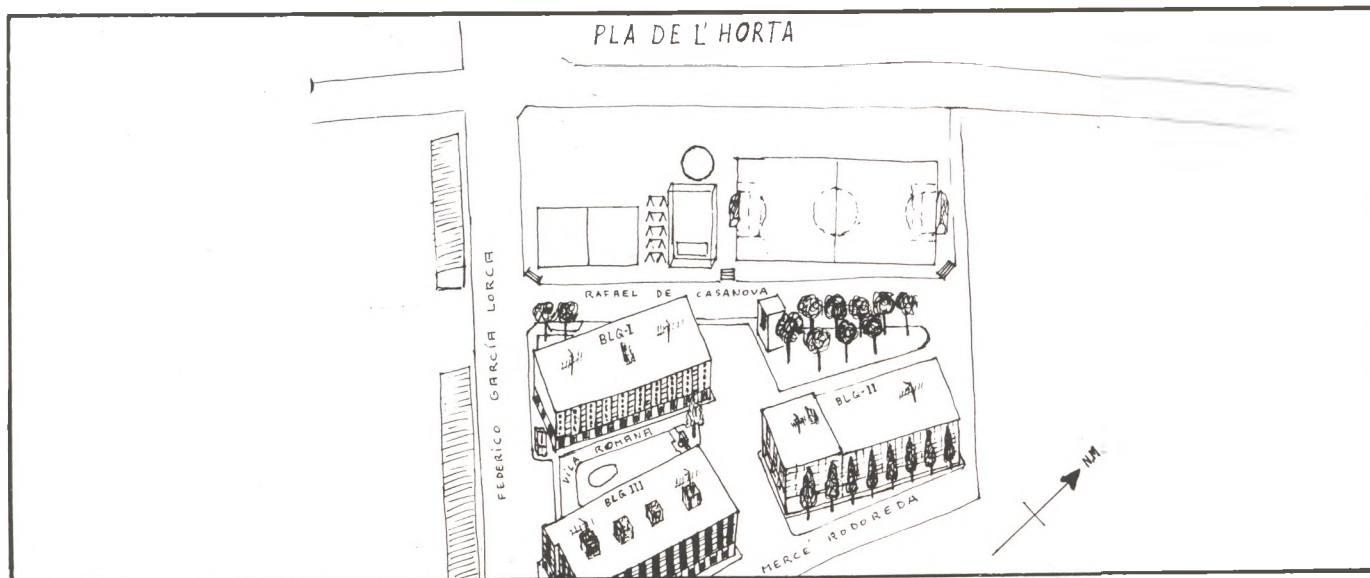
Passeig S. Joan Bosco s/n.
Telefon 21 57 72
PONT MAJOR

Pla de l'Horta

LAS CALLES DEL BARRIO

En el primer cruce de la calle García Lorca se inicia la calle Rafael de Casanova que alberga los locales sociales del barrio en el dorso del Bloque I. El C.F. Pla de l'Horta, la Asociación de Vecinos, las aulas de catalán y clases de adultos, la sala destinada al culto religioso, la Guardería y algunos garages componen el rosario de locales de encuentro común de los vecinos

El fin de la calle es indefinido. Hay quien sostiene que abarca el frontal del Bloque II, aunque es claramente un lugar aparte. La duda surge porque la acera se prolonga hasta el transformador eléctrico. Otros sostienen que el frontal del Bloque II es de la Plaza Vila Romana, de la que nos ocuparemos en un próximo número.

CALLE RAFAEL DE CASANOVA

Rafael de Casanova i Comes nació en Moià en 1660. Era hijo de familia acomodada y se dedicó a la abogacía y a la política.

Al morir sin sucesión en 1700 el rey español Carlos II de Austria se originó un conflicto bélico internacional en España. Unos defendían al Archiduque Carlos como futuro rey y otros al nieto del rey francés, Felipe. Rafael de Casanova se alineó con los partidarios de Carlos. El conflicto fue resuelto en 1713; no obstante, en Cataluña se decidió seguir oponiéndose a Felipe V que había resultado vencedor en la pugna. En 1714, cuando las tropas de Felipe V cercaron Barcelona, Rafael de Casanova era Consejero Jefe de Barcelona, lo que significaba, entre otras cosas, mandar la milicia ciudadana. Al frente de ella, y llevando la bandera de Santa Eulalia, patrona de la ciudad, en la mañana del 11

de setiembre se dirigió a las murallas de la ciudad donde fue herido. Al día siguiente firmó la capitulación de Barcelona, pero fue escondido para evitar represalias del enemigo.

Reapareció en Barcelona en 1719 ejerciendo la abogacía y se retiró en 1737 a Sant Boi de Llobregat donde murió en 1743. Con el tiempo su figura acabó siendo un símbolo de la libertad del país. En el siglo XIX el Ayuntamiento de Barcelona le erigió un monumento que se hizo centro de las conmemoraciones del 11 de setiembre. Este monumento fue quitado durante el régimen anterior y vuelto a su lugar tras el advenimiento de la democracia.

Este es el personaje que da nombre a una de nuestras calles.

LA ASOCIACION DE VECINOS INFORMA

CALLE SANT FERRIOL.— Esta calle es una de las más transitadas del pueblo ya que a través de ella se va al Colegio, la Cooperativa, instalaciones de la U.E.S., Centre Parroquial, parada del autobús... Pues bien, está próximo el inicio de las obras para dotarla de acera que haga seguro su tránsito peatonal. Proyecto y presupuesto están listos.

PARQUE INFANTIL.— Los árboles instalados en él se han secado en su mayoría. Confiemos en que vuelvan a plantarlos. En tal sentido se ha pedido una boca de riego en la zona para poder regar las nuevas plantaciones. Por otra parte se piensa instalar un terreno para practicar el juego de la petanca y otro para el voleibol.

FUENTE PÚBLICA.— Se recuerda la necesidad que hay de concienciar a los niños hacia el respeto a los

bienes comunes. La fuente es lugar frecuente de juegos que la convierten en blanco de uso indebido. En breve será cambiado su sistema de funcionamiento para evitar el derrame inútil de agua, pero no bastará. En cada casa hay que imbuir a los niños el sentido del respeto a las cosas.

CLASES DE ADULTOS Y CATALAN.— Con una elevada matrícula han comenzado las clases en los locales de la asociación del bloque primero. Los niveles en adultos son: Certificado Escolar, Graduado y Neolectores. En catalán se impartirán dos niveles y aún cabe la posibilidad de un tercer nivel que no haga estéril el esfuerzo de quienes en estos años pasados han asistido a clase y están mejor instruidos. En el próximo número de "Poble" haremos un reportaje sobre estas clases que se imparten en el barrio.

"RESACA DE FIESTA MAYOR" ¡TODOS PARA UNA Y UNA PARA TODOS!

De un tiempo a esta parte, cada acto de envergadura que se monta en Sarrià tiene unas secuelas críticas que juzgamos positivas en la medida en que aportan visiones diferentes que dejarán sentir su repercusión en futuros montajes. Hay otro tipo de crítica que se fundamenta según cómo le ha ido a uno la fiesta. Las clásicas quejas o pataleos, que aún siendo justificadas, no deben ser operables en la valoración global de una fiesta. Hoy, el evento que nos ocupa es la Fiesta Mayor de Sarrià de Dalt en la que la Asociación de Vecinos es coorganizadora.

El año pasado se inició, inspirado por el Grup de Joves de Sarrià de Dalt, una tendencia que diera visos de popularidad a una fiesta anclada en una fórmula válida para un gran sector de gente, pero excluyente para una inquieta juventud que intentó insuflar dinamismo recurriendo a moldes tradicionales (pasacalles, baile en la plaza de Can Nadal...) Este año el tímido intento se ha transformado en una experiencia ambiciosa ante el aplauso de muchos, el recelo de otros y la oposición de algunos. Y todos con su razón. Porque si bonito era el aspecto de la Plaza durante la "arrossada" no lo era tanto durante el baile y la consiguiente polvareda que afectó más de una laringe. Porque si bonito es que la gente colabore y pague un palco, no lo es tanto que se llegue al lugar y otros ocupen la mesa y sillas. Porque si bonito es...

Hay voluntad de cambiar las cosas, intentando ampliar la gama de interesados en la fiesta, loable intento, pero habrá que respetar a quienes se sienten bien en un palco junto a la pista, por ejemplo. Y habrá que resolver el viejo pleito con la U.E.S. referente al bar, que ha precipitado el cambio de escenario.

Armonizar esas posturas entre partidarios de una fiesta inmovilista y los que abogan por un cambio y el logro de un intento con la U.E.S. son los verdaderos problemas a abordar en próximas ediciones. Lo demás es anécdota: que si el arroz del alcalde fue encargado en un hotel en lugar de ser del recipiente común, que si comió demasiada gente de ese arroz, que si el Consell en su progama de fiestas olvidó a las Asociaciones de Vecinos de Sarrià de Dalt, que si el Consell prometió una determinada subvención y luego la redujo a la mitad, que si se fue la luz el lunes y se frustró el fin de fiesta. Todo eso son fallos que no afectan a la esencia de la fiesta, aunque algunos de ellos merezcan seria reflexión y duros calificativos.

FIDEL RINCON

"LA DIADA DE LA FONT"

Ya ha pasado la Fiesta Mayor. Vuelve la calma y el sosiego.

En los últimos años nuestra fiesta ha cambiado hacia aspectos más populares entre los que destaca "la diada de la font" que se celebra el lunes; día que para mi (y respeto todas las opiniones) es el día más grande de la fiesta por muchas razones.

Aprovechando este medio de información local y con el ánimo de no ofender a nadie escribo estas líneas para hablar en favor del aire popular del lunes y del esfuerzo de la Comisión por buscar atractivos a precios populares. A este respecto tengo que añadir la relación que hay entre colaboración y bajos precios. Si todos compraran el abono, abarataríamos los precios, y haríamos gratuita la fiesta a los visitantes. Pero no sólo no es así, sino que hay gente que tras poner mil y una excusas para no adquirir el abono, luego son los primeros en apuntarse en la "arrossada" común pagada con los fondos de los que colaboran. Hubo tres anomalías en las que quedaron involucradas las autoridades asistentes sin tener culpa directa, como es el caso del arroz especial; pero todo eso puede corregirse. Lo principal es que todos colaboremos.

JOSE A. SALMERON

LA ASOCIACION DE VECINOS INFORMA

"BOTIFARRA".— Con gran éxito se está celebrando en el local de la Asociación un campeonato de "Botifarra" que cuenta con el concurso de 18 parejas. En total 153 partidas, ya que la competición se celebra por sistema de liga. Se inició el 16 de noviembre y acaba el 17 de enero.

JUGUETES.— Otra nota de actualidad destacable es que la Asociación ha instalado en un local una exposición de juguetes, debidamente autorizada donde pueden adquirirse a un precio asequible y conjugar con economía tan extendida tradición.

PING-PONG.— El sábado 21, tuvo lugar en diversos locales de la Asociación un torneo relámpago de ping-pong en el que participaron unos 30 jugadores de todo Sarrià. Se impuso Juli Masó tras cinco horas de juego en tres mesas diferentes.

BALCONES.— Se está negociando entre el Patronato y el Ministerio de la Vivienda la autorización para la instalación legal de cristalerías en las galerías de las viviendas. Próximamente se realizará una Asamblea en tal sentido.

ESCUELA DE ADULTOS.— Las clases de Catalán en sus diferentes niveles, la de Graduado Escolar y las de reolectores dieron comienzo hace algún tiempo en los locales adecuados al efecto. La asistencia inicial es

alentadora, pero cabría una mayor conciencia de cultura y afán de aprender; o lo que es lo mismo, más gente matriculada.

GUARDERIA.— Respondiendo a preguntas dirigidas en este sentido, hay que aclarar que basta ser socio de cualquier Asociación de Vecinos de Sarrià para tener derecho a la bonificación que la Guardería ofrece a sus usuarios. Asimismo se recuerda que los vecinos de Sarrià ha de esperar seis meses desde su afiliación como socios para tener derecho, excepto los recién llegados a los que basta hacerse socio para disfrutar del descuento. Por último cabe añadir que para optar al descuento ha de ser uno de los padres socio y no otro cualquier familiar. No obstante, valdría la afiliación de abuelos u otros parientes si por ausencia de uno de los padres se formara una sola unidad familiar.

LOCAL PARA EL CULTO RELIGIOSO.— Ha sido solicitado a la Asociación permiso para adecuar el local donde hasta ahora se viene celebrando la Santa Misa. Se piensa instalar un altar móvil y algún armario para utensilios de uso litúrgico. Se ha accedido a la petición, aunque el local podrá usarse también para cualquier otra actividad.

PERSIANAS.— El Patronato ha procedido, a petición de la Asociación, a la pintada de las persianas de los locales que usufructa la Asociación.

AA. de VV.

JUEGOS Y PASATIEMPOS

* En esta sopa de letras, mirando de forma horizontal y vertical e inclinada, derecho y al revés, encontrarás el nombre de las siguientes cinco calles del Pla de l'Horta:

Mercè Rodoreda	RODOREDA
García Lorca	LORCA
Rafael de Casanova	CASANOVA
Plaza Vila Romana	VILA ROMANA
Sant Ferriol	FERRIOL

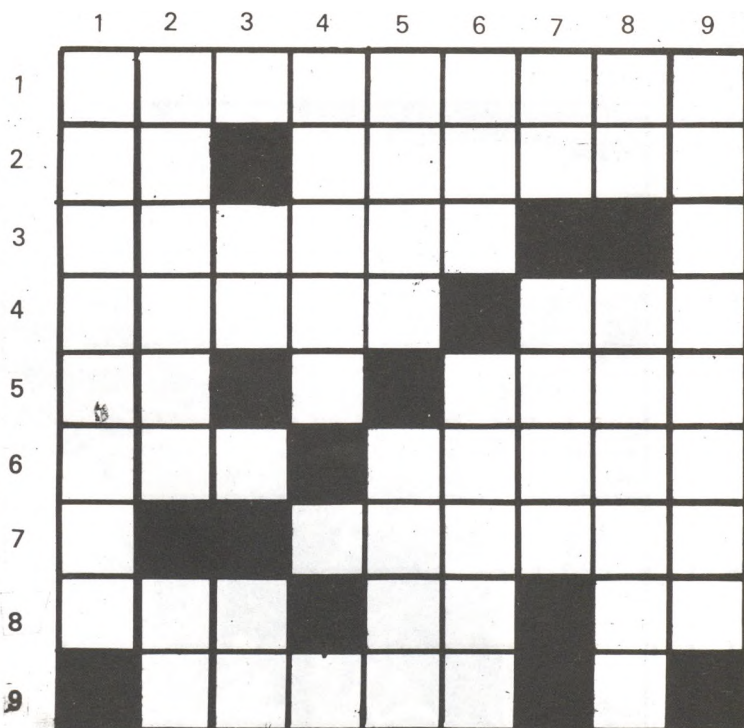
F	E	R	R	O	L	D	E	M	A
R	A	M	A	N	E	D	R	I	N
C	A	D	R	A	A	A	I	R	A
A	L	I	E	D	C	D	E	R	M
I	M	A	G	R	R	E	N	E	O
C	A	S	A	N	O	V	A	S	R
O	B	E	L	I	L	D	C	O	A
C	A	L	O	D	E	S	O	C	L
O	L	I	G	I	S	T	O	R	I
S	L	O	I	R	R	E	F	A	V

* Ordenando estas letras obtendrás seis nombres de deportes que se practican en Sarrià.

BUFLOT
 MANOLOBAN
 TEJANIPA
 QUBASTE
 TOCANINA
 TOÑOMISMAN

* Este sencillo crucigrama incide sobre temas del Pla de l'Horta, Sarrià, el catalán y otros asuntos bastante familiares.

HORIZONTALES:

- 1.— Ciudad de Cataluña
- 2.— Patria de Abraham. Al revés, estación del año.
- 3.— Vas deprisa. Vocal.
- 4.— Quereos. Masa cocida de harina y levadura.
- 5.— Sílabas de muñeca, en catalán. Punto cardinal.
- 6.— La que esta cera del que habla. Deporte.
- 7.— Consonante. En catalán se llama ginesta.
- 8.— Aceite, en catalán. Personaje de la película de T&V. Dallas. Al revés, nombre de letra.
- 9.— Bajo la bandera. Punto cardinal!

VERTICAL:

- 1.— Pirata.
- 2.— Olores.
- 3.— Consonante. Dios egipcio. Vocal. Acudir.
- 4.— En plural, personas que cantan. Consonante. Consonante.
- 5.— Nombre de letra, en plural. Formé una tela con hilos.
- 6.— En plural, artículo. Atributo del rey.
- 7.— En catalán, oro. Tejido.
- 8.— Al revés, preposición. Das aliento.
- 9.— Al revés, calle del Pla de l'Horta.

LA RASA L'ESCOLA D'ADULTS EN MARXA

Ja ha començat el curs. Sembla que era ahir, com diu la gent d'edat, que es començaren per primera vegada les classes. Recordo que les féiem en un garatge d'una família d'aquí La Rasa. Sols erem 15 alumnes entre 2 torns (alfabetització i 1.er graduat). A mitjant curs estrenàrem el local que estem ara, que serveix, al mateix temps, d'església i sala de reunions (AA.VV., futbol, ajuntament...)

El segon any, curs 80-81, vàrem arribar a una matrícula de 67 i amb una assistència mitja de 45 alumnes, repartits en tres torns (alfabetització, certificat, 1.er graduat i 2.on graduat). Es va anant consolidant l'escola, creant un ambient d'amistat, organitzant activitats extra-escolars, com projeccions de pel·lícules, xerrades, excursions a la muntanya, classes de taquigrafia, etc.

Com hem començat aquest any? Jo diria que bé, molt bé. Hi ha una assistència de 75 alumnes entre alfabetització, neoelectors, certificat, 1.er graduat i 2.on graduat. Moltes novetats, ja que aquest any a més de xerrades, projeccions, excursions... hem començat a treballar en equip amb altres entitats culturals de Sarrià. S'han continuat amb molta assistència (50 alumnes entre els dos nivells) les classes de català, ha augmentat l'assistència a classe d'alumnes de Sarrià poble i també en vénen de Girona. Es fan trobades d'ex-alumnes,....

Això demostra que Sarrià no és un poble mort, sinó despert, inquiet, amb afany de cultura, de superació. És la fita més gran a què pot aspirar una persona, un poble, i això és el que pretén la gent de Sarrià. Endavant! Enhorabona! Ànim!

ROSA M.ª FALGÀS.

PER SANT ESTEVE A SARRIÀ

Pels que encara no n'estigueu assabentats, us donem a conèixer el nostre lema: Per Sant Esteve a Sarrià. Sí, sí, a la Placeta de la Font! Per aquesta data s'escau l'aniversari de l'Associació de Veïns. Han canviat molt les coses de cinc anys ençà, doncs la festa de l'Associació ha esdevingut una diada d'agermanament i d'alegria a l'abast de TOTHOM, sense perjudici d'aquell esperit reivindicatiu dels tres primers anys.

Ja ho sabeu, el proper dia 26, dissabte, l'endemà de Nadal, només cal que us aixiqueu allà a les deu del matí, i una mica esmorzats, sotiú al carrer a gaudir d'una jornada de companyonia i de gresca. L'home del temps ja ens ha assegurat que el dia serà assolellat i el cel quasi esboirat, el vent en calma i la mar plana al litoral.

Recordeu, però, un parell de coses: Cal portar el plat i la forquilla, res de cassoles ni olles, que està PROHIBIT d'anar-se'n a dinar cap a casa. Si voleu i preveïnt que serem molts, us podeu portar la taula de camping. Tot el demés ja us ho donarem bo i fet: L'arròs, les sardanes i el ball.

Ah! Es rifarà un XAI i una caixa de Xampany, de manera que a comprar números, que no us en quedeu sense:-

No ho oblideu: el 26 de desembre, a la Placeta de la Font amb amics i coneguts. Arrossada, xarinola i diversió.

Us hi esperem!!!

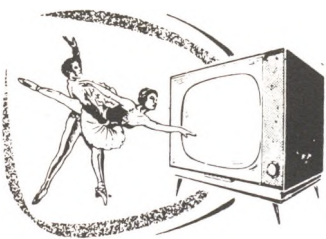
ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE SARRIÀ.

Electrodomèstics

LLUÍS RIBAS

- ELECTRODOMÈSTICS
- OBJECTES DE REGAL
- JOGUINES

Major de Sarrià, 87, 89 i 91 - Telf. 20 72 07
SARRIÀ DE TER

FERRETERIA DOMÈSTICA

Bricolage - accesoris bany

LLORENÇ CABEZAS

Lampisteria, Venda i Col.locació

La Rasa. - Tel. 21 31 40

SARRIÀ DE TER

Panaderia
Pastisseria

Cebrià

*Pont Major, 35
Tel. 2072 35
GIRONA*

BAR-RESTAURANT

CASA PILAR

Carrer Pont Major, 124 - GIRONA

**"la Caixa"
Cada dia
més
a prop.**

**Més de 600
oficines unides
per teleprocés
al vostre servei.**

**CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"**